

SALVADOR CARDÚS ROIG

Va néixer a Terrassa l'any 1954. És Doctor en Ciències Econòmiques per la Universitat Autònoma de Barcelona (1981). Ha estat investigador visitant a la Universitat de Cambridge, a la Universitat de Cornell (EUA) i al Queen Mary College de la Universitat de Londres. És professor Titular de Sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona i actualment és el degà de la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia.

Ha treballat en els camps de la sociologia de la religió i de la cultura, en l'anàlisi dels mitjans de comunicació i en l'estudi de les identitats nacionals. Ha publicat, entre d'altres, *Plegar de viure* (1981) amb Joan Estruch, *Saber el temps. El calendari i la seva significació a la societat moderna* (1995), *El desconcert de l'educació* (2000), *Estalvi, ciutat i progrés* (2001), *l'Informe Propostes d'intervenció per a la conciliació d'horaris familiars, escolars i laborals* (2003) i *Ben educats* (2003). Els darrers anys ha estudiat els processos de dissolució de la condició d'immigrant a Catalunya, que ha donat lloc, entre d'altres, a *Els catalans del segle XX*, una recerca feta per a l'IEMed (Institut Europeu de la Mediterrània) el 2005. Ha publicat *El camí de la independència* (2010).

En el camp del periodisme va crear i dirigir la revista *Crònica d'Ensenyament* (1987-1988) i ha estat subdirector del diari *Avui* (1989-1991). Col·labora regularment a l'ARA, *La Vanguardia*, *Diari de Terrassa* i *Catalunya Ràdio*. A més, ha estat assessor de programes de Televisió de Catalunya.

Entre 2005 i 2008 va ser president de FUNDACC, la fundació que promou el *Baròmetre de la Comunicació i la Cultura*. Des de 2002, és director de *l'Anuari de l'opinió publicada*.

Des de 2008 és membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans.